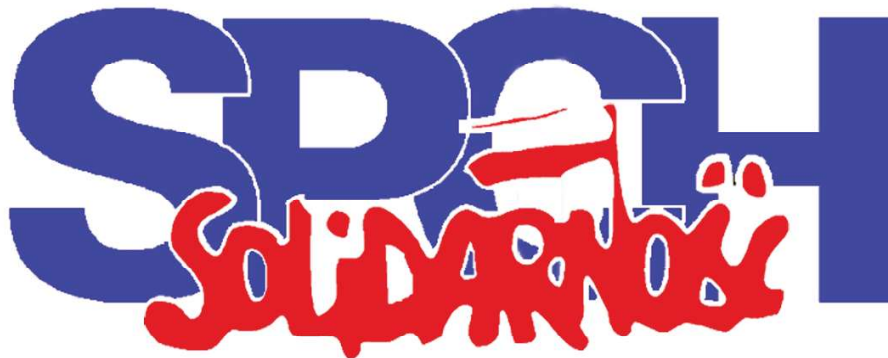

NAFTA I GAZ
CHEMIA
FARMACJA
PAPIER
PALIWA
CERAMIKA
SZKŁO

WARSZAWA
01
427 ROK MMXXVI
STYCZEŃ
2026

KRAJOWY SEKRETARIAT PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

© Barbórka 2025 – Dzień Górnika, Naftowca i Gazownika w Gaz-System S.A. © Posiedzenie Rady Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego © Warsztaty AI w Brukseli © Odliczenie składek związkowych od dochodu ©

Barbórka 2025 – Dzień Górnika, Naftowca i Gazownika w Gaz-System

Grudzień to dla górników oraz wszystkich przedstawicieli branż związanych z paliwami kopalnymi miesiąc szczególny. Kończący się rok to czas podsumowań, ale też czas Barbórki, święta Świętej Barbary, patronki górników, naftowców, gazowników, ale też hutników, marynarzy, rybaków, żołnierzy, architektów, kamieniarzy i więźniów.

Barbórki w Gaz-System są organizowane lokalnie, w każdym Oddziale Spółki oddzielnie. Tak więc odbyły się w: Centrali w Warszawie, w Rembelszczyźnie, w Gdańsku, w Poznaniu, we Wrocławiu, w Świerklanach i w Tarnowie.

Każda Barbórka jest poprzedzona mszą świętą, na którą mogą się wybrać wszyscy pracownicy. W następnej kolejności jest organizowana uroczysta Akademia Barbórkowa, podczas której są wręczane stopnie górnicze, oraz indywidualne wyróżnienia. Kolejny punkt programu uroczystości to wyczekiwana przez wielu karczma piwna. Jest to czas zabaw, konkursów i wspólnych śpiewów. Ostatnim akcentem wieczoru jest uroczysta kolacja oraz zabawa taneczna.

Obchody Barbórki w Gaz-System mają już swoją tradycję. Ukształtowała się ona do tego stopnia, że w każdym Oddziale schemat uroczystości jest taki sam.

Obchody rozpoczyna uroczysta msza święta. Święta Barbara to patronka wielu zawodów. Warto pielęgnować ten piękny zwyczaj, ponieważ pojawiają się głosy, które kwestionują zasadność odprawiania mszy świętej. Laicyzacja polskiej przestrzeni publicznej postępuje, dlatego ważne jest, aby zadbać o pielęgnowanie wspólnych wartości. Patronka gazowników jest świętą Kościoła Katolickiego, trudno sobie wyobrazić, żeby świętować tą piękną uroczystość, pozbawiając świętą Barbarę jej największego atutu – czyli świętości. Głównym punktem obchodów jest uroczysta Akademia. Podczas jej trwania są wręczane wyróżnienia. Najważniejsze, to stopnie górnicze.

Każdy pracownik, który otrzyma stopień górniczy, zyskuje prawo do zakupu munduru górniczego, który może z dumą założyć na kolejnej Barbórce. Dodatkowo są wręczane dyplomy za szczególne osiągnięcia w pracy, za uczestnictwo w konkretnych projektach, etc. Coraz częściej pojawiają się wyróżnienia od prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, które są wręczane przez osoby delegowane w tym celu przez kancelarię RP. W tym roku w Oddziale we Wrocławiu jednym z gości honorowych była Pani Beata Kempa, Doradca Prezydenta Karola Nawrockiego (na zdjęciu podczas omawiania scenariusza Akademii barbórkowej).

Na uroczystą Akademię są zapraszani goście, wśród których znajdują się przedstawiciele władz państwowych oraz władz samorządu lokalnego. Są wygłaszane

przemówienia, podsumowania poszczególnych działań oraz są omawiane działania, które są zaplanowane na kolejne lata.

Po zakończeniu Akademii nadchodzi czas na karczmę piwną. Jest to tradycja górnicza, która w trochę zmienionej formule z powodzeniem funkcjonuje w spółce Gaz-System. Zabawie towarzyszą konkursy, śpiewy oraz występy zaproszonych artystów. Dokonuje się także nieformalne przyjęcie do braci gazowniczej nowo przyjętych pracowników.

Wieczór to uroczysta kolacja oraz zabawa taneczna. Pracownicy mają szansę spędzić trochę czasu razem, poświętować, porozmawiać i potańczyć.

Bardzo ważnym aspektem uroczystości barbórkowych w Gaz-System jest obecność Solidarności jako największego partnera społecznego. Nasz związek

zawodowy zawsze zabiera głos, który jest zdecydowany i dociera do wszystkich pracowników. W 2025 roku na mocy przeprowadzonych negocjacji pomiędzy Pracodawcą, a przedstawicielami związków zawodowych doszło do

podpisania historycznego porozumienia płacowego. Historycznego, ponieważ podpisanego przed zakończeniem roku – a dotyczącego roku 2026. Jest to dowód na dobre stosunki, panujące pomiędzy Solidarnością, a Pracodawcą. Warto to

podkreślać, ponieważ nie zawsze i nie wszędzie dialog wygląda tak dobrze, jak w spółce Gaz-System.

Łukasz Kulon

**Na stronie internetowej www.tysol.pl
można kupić wydanie elektroniczne tygodnika.
www.tysol.pl to nie tylko nasza gazeta,
to także codzienny serwis**

Posiedzenie Rady Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego

W dniach 10 – 11 grudnia 2025 roku w Poznaniu odbyło się posiedzenie Rady Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”. Przedstawiono porządek obrad, który został zaakceptowany jednogłośnie przez uczestników. Przewodniczącym obrad, również jednogłośnie wybrany został Ireneusz Besser. Protokół z poprzedniego posiedzenia Rady KSPCH został zatwierdzony jednogłośnie.

Przewodniczący Piotr Łusiewicz w swojej wypowiedzi podsumował najważniejsze działania i wydarzenia z ostatnich miesięcy, podkreślając ich znaczenie dla budowania pozycji „Solidarności”, pozycji Polski, oraz współpracy międzynarodowej. Odniósł się do spotkania, które odbyło się 7 września na Słowacji i zostało bardzo dobrze odebrane przez gospodarzy. Była

to okazja do wymiany informacji na temat sytuacji po obu stronach oraz do zacieśniania relacji. Szczególnie ważnym elementem było rozpoczęcie realnego budowania wspólnoty Europy Środkowej, zwłaszcza w kontekście wspólnych interesów i wyzwań, do których rozmówca zapowiedział powrót przy okazji podsumowania kolejnych spotkań międzynarodo-

wych. Następnie Piotr Łusiewicz omówił spotkanie gazownicze w Brukseli, które odbyło się 25 września. Podkreślił, że gaz ziemny ponownie zyskał należne mu miejsce w europejskiej polityce energetycznej. Jeszcze kilka lat temu gaz był traktowany na równi z węglem jako paliwo niepożądane, dziś natomiast uznawany jest za jeden z głównych filarów

bezpieczeństwa energetycznego Europy. Gaz będzie poszukiwany, wydobywany, przesyłany, dystrybuowany i magazynowany, co daje stabilne perspektywy dla branży na wiele lat. Ma to ogromne znaczenie zarówno dla sektora górnictwa naftowego i gazownictwa, jak i dla odbiorców gazu. Podkreślono, że jest to efekt ponad dwuletniej konsekwentnej pracy, w tym intensywnych działań podejmowanych przez Polskę i „Solidarność” w obronie miejsc pracy oraz przeciwdziałania wizji Europy ubogiej energetycznie.

W dalszej części poruszono temat szkoleń dotyczących zagrożeń psychospołecznych w miejscu pracy, takich jak stres i wypalenie zawodowe. Szkolenia zostały bardzo dobrze ocenione przez uczestników i będą kontynuowane, również w formie inicjatyw skierowanych specjalnie do kobiet.

Kolejnym ważnym wydarzeniem było spotkanie współorganizowane z IndustriAll Europe w tematyce Zielonego Ładu, podczas którego po raz pierwszy w historii udało się zgromadzić – bezpośrednio lub za pośrednictwem łączy inter-

netowych – kluczowych decydentów odpowiedzialnych za rynek energii w Europie. Przedstawiono im realne zagrożenia wynikające z Zielonego Ładu i systemu ETS, zwracając uwagę na ich negatywne skutki dla przemysłu i miejsc pracy. Celem tych działań nie była konfrontacja, lecz uświadomienie, że nie można zastępować realnych miejsc pracy obietnicą wirtualnych rozwiązań bez solidnych podstaw gospodarczych. Spotkanie to uznano za ważny krok w budowaniu zrozumienia dla polskich postulatów. Piotr Łusiewicz szczególną uwagę poświęcił także wydarzeniom z kongresu IndustriAll Global, kiedy to doszło do wzmocnienia współpracy w Europie Środkowej, zwłaszcza ze Słowacją i Węgrami, a także do sukcesu na arenie globalnej. Dzięki wspólnym działaniom udało się doprowadzić do wyboru Polki do władz światowych IndustriALL Global Union. Po raz pierwszy w historii przedstawicielka KSPCH znalazła się w Komitecie Wykonawczym tej organizacji. Została nią Sandra Domagalska, członkini sekretariatu, co zostało uznane za duży sukces i ważne

wzmocnienie pozycji związku oraz jego międzynarodowych kontaktów.

Na zakończenie Piotr podkreślił znaczenie działań organizacyjnych i integracyjnych, w tym dużego wydarzenia związkowego, tj. 45-lecia NSZZ Solidarność w Gaz-System, w którym wzięło udział ponad 400 członków związku. Było to wyraźne pokazanie siły i jedności „Solidarności”. Wspomniał również o kolejnym spotkaniu międzynarodowym, którym było Spotkanie Regionu Europy Wschodniej IndustriAll Europe, które odbyło się 19 listopada w Poznaniu i zostało bardzo dobrze odebrane zarówno pod względem merytorycznym, jak i wizerunkowym.

Następnie przedstawiono sytuację w sekcjach krajowych. W sekcji farmacji sytuacja oceniana jest jako stabilna, bez zwolnień i większych zawirowań. Pojawiła się informacja o planowanym do 2027 roku rządowym wsparciu dla przemysłu farmaceutycznego w kontekście bezpieczeństwa lekowego, jednak bez szczegółów. Pracodawcy postulują powołanie ogólnopolskiego koordynatora ds.

bezpieczeństwa lekowego, co ma ułatwić rozwiązywanie problemów. Anna Rowska-Sopel wspomniała także o udziale polskich delegatów w międzynarodowym spotkaniu związków zawodowych branży farmaceutycznej w Paryżu, oraz o sukcesie personalnym w postaci wyboru przedstawiciela sekcji Krzysztofa Egierta na przewodniczącego regionu. Zapowiedziano możliwe zmiany organizacyjne w niektórych spółkach, lecz bez oznak poważnego kryzysu.

W sekcji papiernictwa i celulozy zwrócono uwagę na brak realnego dialogu europejskiego oraz spadek zapotrzebowania na papier produkowany w Europie, m.in. z powodu konkurencji z Chin i innych rynków pozaeuropejskich. Wiele zakładów w Polsce ogranicza produkcję, a negocjacje płacowe są trudne. Najlepiej sytuacja wygląda w jednym z zakładów w Gdańsku, choć tam również pojawiają się zastrzeżenia związane ze spadkiem zatrudnienia i wzrostem obciążeń pracowników. Marek Balkowski pochwalił się sukcesem, jakim jest wybór kandydata z grupy PGNiG do ERZ w Grupie Orlen. W najbliższym czasie ma zostać zorganizowane spotkanie przygotowawcze do negocjacji płacowych.

W sektorze przemysłu gazowniczego sytuacja na dzień dzisiejszy jest oceniana jako stabilna, choć towarzyszy jej niepewność związana ze zmianami organizacyjnymi, audytami i restrukturyzacją spółek. Podkreślono, że procesy łączenia firm zostały wstrzymane i poddane analizie. Zmienia się nazewnictwo spółek w ramach grupy Orlen, a emocje związane z wcześniejszymi decyzjami zaczynają opadać, co daje nadzieję

na bardziej konstruktywny dialog. Zwrócono uwagę, że gaz ponownie zaczyna być postrzegany jako istotny nośnik energii w perspektywie długoterminowej. Wskazano jednak na problemy jednej z firm wiertniczych, gdzie dzięki działaniom związków udało się uniknąć zwolnień grupowych.

Omówiono także unijny kalendarz zmian dotyczących ogrzewania gazowego i emisji, w tym stopniowe wygaszanie dopłat do kotłów gazowych, wprowadzenie ETS 2 oraz docelowe przejście na systemu zeroemisyjne do 2040 roku. Podkreślono, że są to plany etapowe, które wciąż mogą ulec zmianie. W Polskiej Spółce Gazownictwa pozytywnie oceniono powołanie nowego prezesa i otwarcie na dialog społeczny, a także zapowiedź wspólnych prac nad restrukturyzacją i przyszłymi porozumieniami płacowymi. Również w Gaz-Systemie dialog z pracodawcą oceniany jest jako dobry, z perspektywą zawarcia porozumienia płacowego. Następnie Ireneusz Besser omówił sytuację w sekcji ceramików i szklarzy. Podczas ostatniej rady w Jarosławiu zwiedzono zakład produkcyjny. Zwrócono uwagę, że europejski przemysł szklarski znajduje się obecnie w bardzo trudnej sytuacji, co potwierdzają również informacje płynące z europejskich rad pracowniczych. Artur Poliszak opisał sytuację przemysłu szklarskiego, która jest obecnie bardzo trudna i ma charakter kryzysowy. Dotyczy to w szczególności producentów szkła opakowaniowego, wykorzystywanego do produkcji słoików i butelek. Firmy z tej branży mierzą się z gwałtownym wzrostem kosztów produkcji. Najważniejszym czynnikiem wpływającym na koszty pozostaje energia, a zwłaszcza

gaz, bez którego produkcja szkła i ceramiki jest niemożliwa. Choć obecne ceny gazu są znacznie niższe niż w poprzednich latach i dają pewną nadzieję na stabilizację, to prognozy na najbliższe dwa, trzy lata nie są optymistyczne i nie zapowiadają wyraźnej poprawy sytuacji w branży.

Na pogorszenie kondycji sektora wpływają również zmiany rynkowe i zachowania konsumentów, którzy coraz częściej wybierają tańsze opakowania aluminiowe i kartonowe. Szkło mimo, że pozostaje najlepszym i najbezpieczniejszym materiałem do pakowania żywności, przegrywa dziś konkurencję kosztową. Dodatkowo rynek europejski narażony jest na napływ tanich produktów spoza Unii Europejskiej. Szczególnie widoczna jest ekspansja firm tureckich, które budują nowe, bardzo duże huty szkła, dysponujące znacznie większymi mocami produkcyjnymi niż zakłady działające w UE. Inwestycje te, m.in. na Węgrzech, korzystają z preferencyjnych warunków energetycznych, co może prowadzić do zalania rynku europejskiego tanim szkłem. Problemem jest także napływ stłuczki szklanej z krajów trzecich, w tym z Białorusi, co tworzy nieuczciwą konkurencję dla producentów działających zgodnie z unijnymi regulacjami.

Ireneusz Besser poinformował, że trudna sytuacja ekonomiczna wymusza na zakładach ograniczanie produkcji i zatrudnienia. W wielu firmach rezygnuje się z systemu pracy ciągłej, skracając czas pracy lub zmniejszając liczbę pracowników, aby utrzymać jakąkolwiek płynność finansową. W przemyśle ceramicznym sytuacja jest podobna. W produkcji porcelany pozostały jedynie nieliczne zakłady, takie

jak Ćmielów i Lubiana, gdzie znacząco zredukowano zatrudnienie. Coraz częściej stosowany jest outsourcing oraz zatrudnianie pracowników z zagranicy, nie tylko z Ukrainy, ale również z krajów Dalekiego Wschodu.

Pomimo tych trudności, struktury związkowe w branży pozostają relatywnie stabilne. Liczba członków związków zawodowych nie spada, choć w samych zakładach pracy zmniejsza się zatrudnienie. Trwają rozmowy płacowe, jednak postulowane podwyżki spotykają się z oporem pracodawców, co pokazuje, że branża funkcjonuje dziś na granicy opłacalności. Jednocześnie pojawiają się nie liczne pozytywne sygnały, m.in. w Krośnie, gdzie dzięki zmianom właścicielskim zaczynają pojawiać się plany rozwoju, podwyżki oraz wzrost zainteresowania działalnością związkową. Duże znaczenie dla przyszłości sektora ma sytuacja geopolityczna i energetyczna. Ograniczanie dostępu do rosyjskiego gazu w krajach regionu może w dłuższej perspektywie wyrównać warunki konkurencji. Dla Polski istotną szansą jest rozwój infrastruktury gazowej, w tym gazoportów i terminali LNG, co może przełożyć się na tańszy gaz i większe bezpieczeństwo energetyczne dla branż energochłonnych. Przykłady z innych krajów, takich jak Serbia, pokazują, że sankcje energetyczne zaczynają realnie oddziaływać na przemysł, prowadząc do poważnych problemów finansowych i organizacyjnych.

Podsumowując, przemysł szklarski i ceramiczny znajduje się dziś w fazie walki o przetrwanie. Kluczowe dla jego przyszłości będą ceny energii, skuteczna ochrona rynku europejskiego przed nieuczciwą konkurencją oraz utrzyma-

nie miejsc pracy. Mimo obecnych trudności szkło nadal pozostaje materiałem o unikalnych właściwościach i długoterminowym potencjale, jednak bez stabilnych warunków ekonomicznych i energetycznych branża może nie być w stanie w pełni tego potencjału wykorzystać.

Sławomir Bezara, przedstawiając informację z działalności Krajowej Sekcji Przemysłu Chemicznego, ocenił ogólną sytuację branży jako względnie stabilną, choć pełną wyzwań i niepewności. Zwrócił uwagę, że przemysł chemiczny nadal jest potrzebny i funkcjonuje, a produkcja w wielu zakładach jest utrzymywana. W swojej firmie w Dębicy dostrzega „małe światło w tunelu”, ponieważ od nowego roku planowane jest uruchomienie produkcji pełną mocą, choć na razie pracownicy wciąż odczuwają skutki wcześniejszych ograniczeń. Jednocześnie wskazał na negatywne przykłady z sektora farb i lakierów, gdzie jedna ze spółek jest zamykana, a produkcja przenoszona za granicę, co wiąże się z niepewną przyszłością dla około 300 pracowników, z których tylko część może liczyć na przeniesienie do innych lokalizacji w kraju.

Odnosząc się do sytuacji w Bridgestone, Zbigniew Adamczak poinformował, że produkcja obecnie trwa na wszystkich wydziałach, jednak planowane są weekendowe postoje techniczne, które formalnie wpisywane są w harmonogram pracy jako dni wolne wynikające z rozliczeń czasu pracy. Taka organizacja jest korzystniejsza kosztowo dla pracodawcy, natomiast dla pracowników oznacza utratę dodatków za pracę w weekendy, mimo że wynagrodzenie zasadnicze pozostaje bez zmian.

Artur Jasiński ocenił kondycję

Grupy Azoty jako „równię pochyłą”, wskazując na słabe wyniki finansowe i brak widocznej, długofalowej strategii naprawczej. Zaznaczył, że mimo deklarowanych działań i budowania kolejnych planów, nie widać realnych efektów ani poprawy sytuacji pracowników. Inflacja oraz rosnące koszty dodatkowo pogarszają warunki funkcjonowania zakładów. Podkreślił jednak dużą aktywność strony związkowej, zarówno w działaniach lokalnych, jak i ogólnokrajowych, w tym w debacie dotyczącej Zielonego Ładu, gdzie poruszano trudną sytuację polskiego przemysłu i próbowano zwrócić uwagę decydentów na skutki nadmiernych obciążeń regulacyjnych.

Ważnym elementem wypowiedzi Michała Świderskiego były również działania prawne podejmowane przez związki zawodowe. Poinformował o licznych sprawach sądowych dotyczących traktowania pracowników, z których część zakończyła się wygraniem, oraz o kontrolach Państwowej Inspekcji Pracy, które ujawniły nieprawidłowości w działaniach pracodawców. Zwrócił uwagę na poważne zarzuty wobec byłego zarządu jednej ze spółek, w tym działania na szkodę firmy, które są obecnie przedmiotem zainteresowania prokuratury. Jednocześnie wyraził obawy związane z planowanym wyborem nowego prezesa, wskazując na brak zaufania do zapowiadanych decyzji personalnych i obawę powielania dotychczasowych, nieskutecznych modeli zarządzania. Na zakończenie Artur Jasiński podkreślił rozczarowanie brakiem realnego zaangażowania polityków w prace zespołów parlamentarnych zajmujących się m.in. gazem i przemysłem chemicznym, co jego zdaniem pogłębia poczucie bez-

radności i braku odpowiedzialności za kluczowe sektory gospodarki. Sławomir Bezara podziękował przewodniczącemu Piotrowi oraz

wszystkim członkom sekretariatu i sekcji za współpracę, zaznaczając, że miniony rok był wyjątkowo trudny i należał do najcięższych

w jego dotychczasowym doświadczeniu związkowym.

Sandra Domagalska

Warsztaty AI w Brukseli

W dniach 14–16 stycznia 2026 roku w Brukseli odbyły się Warsztaty AI, które zgromadziły ekspertów, badaczy i reprezentantów związków zawodowych z całego kontynentu. Wśród uczestników znaleźli się przedstawiciele Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ Solidarność: Tomasz Bartoszek, Artur Jasiński i Krzysztof Ozdowski. Dyskusje zdominowały tematy dotyczące wpływu algorytmicznego zarządzania na prawa pracowników, znaczenia przejrzystości systemów AI oraz konieczności włączania stron pracowniczych w proces wdrażania nowych rozwiązań technologicznych. Uczestnicy analizowali przypadki nadużyć, błędów i dyskryminacji, powodowanych przez nieprzejrzyste

algorytmy oraz zastanawiali się, jak zapobiegać podobnym zagrożeniom w przyszłości. Ważnym elementem warsztatów była rozmowa o europejskich regulacjach, szczególnie o AI Act i ciągle rozwijanych normach technicznych, które mają stać się podstawą oceny bezpieczeństwa i jakości systemów wysokiego ryzyka. Podkreślano, że standaryzacja nie może ograniczać się wyłącznie do parametrów technicznych. Musi uwzględniać godność człowieka, warunki pracy oraz ochronę danych osobowych. Delegacja Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego nie tylko przysłuchiwała się obradom, lecz także aktywnie uczestniczyła w dyskusjach. Przedstawiciele KSPCH zgłosili propozycje zmian

legislacyjnych, dotyczących europejskiej standaryzacji AI, akcentując konieczność włączenia partnerów społecznych w proces tworzenia norm. Wskazywali, że transparentność technologii oraz możliwość jej kontroli przez pracowników to jedyny sposób, by uniknąć nadużyć i zapewnić sprawiedliwe warunki pracy w erze cyfrowej. Warsztaty pokazały, że przyszłość rynku pracy w dobie sztucznej inteligencji zależy od dialogu i współpracy. Solidarność przemawia w tej debacie mocnym i kompetentnym głosem, dbając o to, by cyfrowa transformacja europejskiego przemysłu nie odbywała się kosztem człowieka. Podsumowując, udział w warsztatach umocnił naszą organizację

w roli aktywnego partnera w europejskiej debacie o przyszłości pracy. Zdobyta wiedza i kontakty

będą wspierać dalsze działania NSZZ Solidarność na rzecz ochrony praw pracowniczych w obliczu

dynamicznego rozwoju nowych technologii.

Tomasz Bartoszek

Odliczenie składek związkowych od dochodu

W związku z zakończeniem roku kalendarzowego 2025 i obowiązkiem złożenia zeznania podatkowego w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT), pragniemy przypomnieć, że każdy członek związku zawodowego ma prawo odliczenia od dochodu uzyskanego w danym roku składek członkowskich, zapłaconych na rzecz organizacji związkowej, w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 840 zł. Takie uprawnienie przysługuje członkom związków zawodowych od 2022 r., w wyniku wieloletnich

starań NSZZ „Solidarność” o to, aby każdy członek związku mógł zmniejszyć spoczywające na nim zobowiązanie podatkowe z tytułu opłacania składek członkowskich na rzecz związku zawodowego jako organizacji społecznej. Jakkolwiek wyżej wymienione uprawnienie dotyczy odliczenia od dochodu, a nie od samego podatku, to daje możliwość wymiennego obniżenia ostatecznej kwoty podatku. Należy również podkreślić, że jeśli składki członkowskie są pobierane przez pracodawcę z wynagrodzenia za pracę, to precyzyjna informacja

o wysokości pobranych składek powinna zostać przekazana pracownikom przez pracodawcę w informacji o przychodach ze stosunku pracy za dany rok kalendarzowy (formularz PIT-11), który każdy pracodawca przekazuje pracownikom do końca lutego danego roku. Natomiast, jeżeli członek związku wpłaca składkę samodzielnie na konto, lub do kasy organizacji związkowej, to powinien dokonać podsumowania wysokości składek wpłaconych w trakcie danego roku kalendarzowego, a następnie – aby skorzystać z ulgi – wypeł-

nić deklarację PIT-36 lub PIT-37 i musi również wypełnić również załącznik PIT-O: „Informacja o odliczeniach od dochodu (przychodu) i od podatku”, wpisując w cz. B w poz. 33 lub 34 kwotę składek członkowskich za dany rok, nie więcej jednak niż 840

złotych. W razie ewentualnej kontroli urzędu skarbowego warto zaznaczyć, że dowody wpłaty składek członkowskich na rzecz związku zawodowego powinny zawierać następujące elementy: dane identyfikujące członka związku zawodowego, nazwę or-

ganizacji związkowej, tytuł i datę wpłaty oraz kwotę wpłaconych składek.

Dariusz Wegnerski